

Lag om ändring i läkemedelsförordningen (1962: 701);

utfärdad den 15 januari 1981.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 § 3 mom. läkemedelsförordningen (1962: 701) skall ha nedan angivna lydelse.

1 § 3 mom.² Vad i denna förordning stadgas skall, om socialstyrelsen ej i särskilt fall bestämmer annat, icke tillämpas beträffande

1. sådant medel, som ej innehåller någon verksam beståndsdel i en myckenhet överstigande en miljondel av medlets vikt,

2. sådant medel som enligt betryggande erfarenhet vid normalt bruk ej medför hälsorisker för människa eller djur och i vilket den verksamma beståndsdel är en växt- eller djurdel, ett mineral eller i naturen förekommande bakteriekultur, salt eller saltlösning,

3. mineralvatten, mineralkällsalter, fruktsalter eller sådana för munhåla eller svalg avsedda pastiller och liknande beredningar, vilka icke innehålla annat än vad som enligt livsmedelslagen (1971: 511) och med stöd av samma lag utfärdade bestämmelser får ingå i konfektyrer.

Ej heller skall vad i förordningen stadgas gälla beträffande sådana medel som sår salvor, inandningsoljor, antiseptiska lösningar, liniment och dylikt, vilka uppfylla de villkor i fråga om sammansättning och märkning, som socialstyrelsen föreskriver.

Beträffande medel som avses i första stycket 2 och som är avsett för injektion gäller lagen (1981: 50) med bestämmelser om vissa medel avsedda för injektion.

Innan vara som avses i första stycket 2 och som inte är avsedd för injektion tillhandahålles förbrukare skall tillverkare, importör, eller den som först saluhåller varan göra anmälan till socialstyrelsen. Sådan vara skall märkas med uppgift om att medlet ej har genomgått för läkemedel föreskriven kontroll.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981.

På regeringens vägnar

ELISABET HOLM

Björn Sjöberg
(Socialdepartementet)

¹ Prop. 1980/81: 5, SoU 7, rskr 55.

² Senaste lydelse 1977: 570

